

Isracing på Mantorp Park 2009-02-14

Efter ett kort samtal i december bestämdes det att delar av TSK racing samt två av våra mekaniker skulle köra ett skrotbilsrejs den 14 februari. Efter intensivt sökande på blocket så hittades ett antal lämpliga objekt efter mycket velande så inköptes en sliten och väl inkörd Opel Calibra som levtt ett hårt liv i Värnamo med omnejd. Bilen i fråga hade utsatts för en omgång bilhoppning så den var full av bucklor då det vid minst ett tillfälle stått tre man på bilen och hoppat. Efter provkörning och sedvanligt däcksparkande så skrevs ett kvitto på 4000kr och en cigg.

Vi skulle ju bara köra ett skrotbilsrejs så planen var att göra så lite som möjligt med bilen för att spara både tid och pengar.

Som vanligt tog det inte mer än två dagar av Opel ägande så ballade det ur fett. All inredning slets ur och vägdes. 174 kg lättare blev den.

Väghållningen skulle fixas. Bilen var minst sagt gungig så vinkelslipen ordnade en snygg sänkning, krängningshämmarna styvades och det svetsades en bur. Allt för att få bilen styv och optimerad för bästa grepp mot Mantorps svarta asfalt. Vi byggde även bromskylning, ökade flödet till motorn, fixade en spoiler/plog, extraljus ja som ni ser så kan listan göras lång, detta trots att den i princip skulle köras original....

Nåväl nöjda med karossens styvhet och den optimerade fjädringen. Så var det dags att titta under huven. Tanken var att vi skulle byta olja och stift. Calibrans 150 hästar från tidigt -90 tal skulle väl räcka åt oss. Men efter ett trevligt möte med grabbarna på TB racing i ett helt annat ärende så gick det återigen åt pipan efter ett kort övertalningsförsök av Thomas på TB racing så stod vår ögonsten fastspänd i bänken. Efter en dags kelande i bänken levererade calibran 159 pigga hästar på drivhjulen. Efter ett par testrundor så konstaterade vi att toppfarten låg en bra bit över 200 km/h (självklart på avspärrat område).

Nu var vi nöjda! Från en füllepräm i Värnamo till fullfjädrad banracer på bara ett par månader dessutom till en spottsyver i pengar räknat. Allt var upplagt för succé.

Äntligen var det racehelg. Vi samlades i garaget för att lasta scenteknikbilen med lämpliga förnödenheter som mat, sängkläder, däck och verktyg. Vi hade även en soffa med oss så vi kunde sitta bekvämt. Calibran hade fått ny olja och bromsvätska. Avgassystemet hade vållat oss stora bekymmer men Jacob och Rasmus fixade det i sista minuten.

Vi kom iväg i tid d.v.s planerad tid 15, faktisk tid 17. Jacob och Rasmus tog på sig stridshjälm och hörselskydd och gled iväg med Calibran med neonlyuset i bilen tänt. Jag (Henke), Urban och Danne satte oss i lastbilen, äntligen var vi på väg och efter en stunds diskuterande om var vi skulle äta så bestämdes det att vi skulle äta på Donken i Oskarshamn. Välorganiserade som vi är så dröjde det inte längre än till Lindsdal innan Danne kom på att han hade glömt alla papper till Calibran. Efter ett snabbt förarbyte så fick Danne ta Calibran för att åka hem och hämta alla papper. Jag tror att Rasmus var glad att han hade stridshjälmen på. Tjugo minuter senare så ringer telefonen det är Henrik Ling i ett konkurrerande team.

- Körde ni nyss om oss?
- Nej vi åker lastbil
- Er Calibra flög förbi oss.
- Haha ja hängde ni inte med?
- Vi åker husbil men det är en polisbil precis framför oss!
- Ajajaj.....

Utan några fler incidenter så möttes vi i i Oskarshamn och åt en kullinarisk Nacho grande för att snåle Jacob skulle få rabattkuponger till en ny telefon.

Mätta och glada åkte vi vidare, Danne, jag och Urban i lastbilen. Efter ca 5 km så hördes ett "helvete" följt av "satan" och "fan vad glömsk jag är idag då". En försynt fråga från Urban

om vad som blivit glömt nu då? "Jag glömde ju för fan att betala bensinen", svarade Danne. Jag svängde in på första bästa parkeringsficka, ett antal telefonsamtal senare så löste det sig smidigt, mackpersonalen hade inte hunnit ringa polisen. Jacob och Rasmus fick vända för att åka och betala.

Resten av resan gick någorlunda utan incidenter. Vi fick lite välbehövlig sömn i Linköping och vi vaknade med ca -12 grader ute och det var äntligen dagen R(ace).

Vi var lite oroliga när vi gick ut till Calibran på morgonen, skulle den starta? Den var ju lite trött i batteriet men det var inga problem med den men med lastbilen! Efter mycket vilja och ett svart moln som får Ruhrområdet att framstå som klinisk så startade den. Frusna kom vi till ett vintervitt Mantorp, temperaturen steg under morgonen till bara -3 grader så bitvis töade det. Men inte på banan där var det oplogat med en hel del packad snö, denna snö övergick i nästa skede till blankpolerad is och utan dubb så är is halt för den som inte vet det.

Bilen blev utan problem besiktigad och vi skrev med glädje på papper om att vi skulle skrota bilen efter racet. Det skulle ge oss 15 bonusvarv. Dessa varv skulle ett dygn senare visa sig betydelsefulla.

Vi konstaterade att vi hade gjort en liten felsatsning på vår bil då det bara hade funnits med i våra planer att vi skulle köra på asfalt eller möjligtvis blöt asfalt. Nåväl det var kval vi bestämde att Danne skulle gå ut först och försöka sätta en bra tid åt oss. Sedan körde Urban, Jacob jag han inte ut innan kvalet var slut. Danne fixade 8:e startruta till oss. En bra placering då vi insåg att bästa plats att starta ifrån var långt fram eller långt bak då väglaget var blank is. Vi gjorde som vi alltid brukar göra vi sparkade lite däck, mumlade lite om att Danne borde ta starten då han var snabbast och att han framförallt är äldst och därför kunde starta bäst. Det funkade till vår stora lättnad.

Efter en hel del förseningar och eländen så gick starten äntligen vid 1330 tiden. Danne kom iväg utan problem. Och till vår stora förvåning så var det inte en enda startincident. Detta var något som faktiskt genomsyrade hela tävlingen, det var ytterst lite gruffande på banan trots att det var blank is. Det var många bucklor men nästan ingen som körde fult, vilket gjorde det kul även för oss som inte har kört bilracing tidigare.

Danne kom in efter någon timme och Jacob gick ut, han körde ju riktigt bra. Jacob var helgens stora överraskning i vårt team. han låg stundtals och körde lika snabbt som de snabbaste förarna på banan.

De första timmarna gick utan incidenter.

När jag kom in framåt 18 tiden på kvällen så började spårvalen att balla ur och folk körde lika mycket innanför som utanför banan. Vi låg nu runt 10:e plats efter att ha varit nere och vänt på en 22:a plats. Jag skulle ut vid midnatt igen så jag gick in till Joli svets och vilade en stund, de hade bestämt sig för att ta en paus i raceandet under natten och satt nu istället och drack whisky och spelade kort, det kändes lockande att göra som dem. Temperaturen hade sjunkit ner till ca -10 igen och det kändes inte så kul med 24 timmars längre. Jag lyckades småslumra ett par timmar i Joli svets husbil. När jag skulle ut igen vid 00-01 tiden så hade loppet rödflaggats. Arrangören hade äntligen fattat att det inte skulle hålla i ytterligare 13 timmar med racing off track. Så efter ett förmaningstal så fick vi komma ut på banan igen efter ett par pacecar varv så släpptes fältet och jag körde någon timme utan problem. Det var nu vår endurance vana började ge utdelning, vi hade hela dagen följt vår strategi att vara så lite tid som möjligt i depån. Bilen hade hållit över förväntan och vi hade lyckats att låta bli köra sönder något väsentligt.

Det var de närmaste timmarna som var avgörande, skulle vi lyckas att hålla vår numera 8:e plats så var chansen stor att vi skulle kunna sluta på en topp 10 placering.

Jag höll mig vaken till 3-tiden när Danne gick ut och körde ett hundpass på ca 3 timmar. Jag tror att det var någon gång under dessa timmar som vi körde av avgassystemet. Detta svetsade diock Jacob och Rasmus ihopvilket gjorde att vi förlorade marginellt med tid.

Jag steg upp vid 6-tiden igen och fick reda på att vi låg på en 8:e plats med ett par varv tillgodo bakåt och bara ett varv uppåt.

Morgonen flöt på jag körde ytterligare ett pass på halkbanan utan problem. Urban och jag gick ner till restaurangen vid 9-tiden för att äta lite frukost och värma oss, när vi fått i oss kaffet så rasslade det till i radion. Danne ropade

att han hade fått punka. Vi lämnade vår halvätta frukost och sprang upp till depån. Jacob och Rasmus hade också hört Dannes meddelande så de hade redan fått fram verktyg och domkraft. Jag letade upp ett däck i högen och Danne kom in glidande på ett platt bakdäck. Han var inte säker på vilket däck det var punka på. Förhållandena på banan var så dåliga så det kändes inte som någon större skillnad med eller utan luft i bakdäcket.

Däcksbytet gick ruggigt snabbt och på mindre än 4 min var Danne åter på banan.

Taktiken för att ta en så bra slutplacering som möjligt började ta form. Vem ska ut nästa? Vem ska ta målflagg? Den sista frågan hade vi egentligen redan bestämt och det är ju självklart Jacob som ska ta målflagg i sitt första lopp som han dessutom genomfört med bravur.

Danne ropar i radion att han håller på att pinka på sig så nu är det bråttom med förarbyte, Urban kränger på den läckra raceoverallen från åttiotalet som speglar en orgie av färger som borde vara förbjudna. Han ger sig ut och kasar med betoning på kasa, fästet var mer eller mindre obefintligt. Det var så halt att man inte alltid visste om man hade hjulet rakt fram eller om ratten var ett helt varv fel. Vid ett av tillfällena så insåg han att han inte skulle hinna stanna eller veja för den bil som stod still i hårnålen, då han närmade sig med sina höga 25 km / timmen och då det endast var femtio meter kvar krocken var ett faktum.

Ögonkontakt skapades innan krocken och en lätt ryck på axlarna som betydde att det spelar ingen som helst roll vad jag gör för jag kommer ändå köra in i sidan på dig godtogs som en ursäkt och båda kunde fortsätta senare med endast lite mindre bucklor.

Några varv senare var det dags för förarbyte och då slets även spoilern/plogen bort, allt för att förbättra aerodynamiken på bilen, detta gjorde dessvärre att bromsskylningen försvann men detta var något Jacob fick leva med de sista varven. De sista varven kördes även bilen på varv och växlar i bästa 850 stil, detta innebär att bilen gjorde drygt 200 på mätaren men förmodligen inte mer än 50 i verkligheten.

Vi körde i mål på en hedersvärd sjunde plats men hamnade på en mer än väl godkänd femte plats då vi valt att skrota vårt åbäke och därmed fick vi femton bonusvarv. Vi trodde i vår enfald att alla valt detta men så var inte fallet.

Så Team Tros Lösa tog hem en **5:e** plats av 42 startande i detta ärofulla race.

Listan med folk som vi vill tacka kan göras lång väldigt lång men här kommer ett urval.

- Thomas på TB RACING tack för att du hjälpte oss att få fart motorn som blev grym efter din behandling!
- Matti och hans chef utan er hade vi fått åka på fälgarna!
- Henrik på Scenteknik utan dig hade det blivit väldigt kallt på natten!
- Jenny för hotellet första natten
- Joli Svets för god kamp och många skratt
- Lagavulin utan er hade inte detta projekt varit möjligt
- Jonas Bergkvist, Ja du är ju själva grunden i detta
- Nisse & Pernilla för er support på plats
- Patrick för dina snygga kort och ditt trevliga humör =)
- Rasmus för att det finns ingen som bär en stridshjälm med sån finess som du!

/Urban, Henke, Danne och Jacob